

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rutkowska

Protokolant: Dorota Wabnitz

po rozpoznaniu w dniu 01 lutego 2016 r. we Wrocławiu sprawy

z powództwa K. W.

przeciwko (...)we W.

o sprostowanie świadectwa pracy

I. nakazuje stronie pozwanej (...) we W. sprostować świadectwo pracy powoda K. W. z dnia 30 września 2015 r. przez usunięcie informacji zawartej w punkcie 6 świadectwa pracy;

II. zasądza strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 77zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód K. W. w pozwie z dnia 7 listopada 2015 r. skierowanym przeciwko pracodawcy (...) we W., wniósł o sprostowanie świadectwa pracy przez usunięcie informacji zawartej w punkcie 6, jako niezgodnej z kodeksem pracy oraz Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996 r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania. Ponadto podczas rozprawy z dnia 1 lutego 2016 r. wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że w treści świadectwa pracy znalazło się stwierdzenie dotyczące wezwania go do zwrotu kwoty 3 500 zł., co było niezgodne z prawem. W ocenie powoda świadectwie pracy nie powinny znaleźć się dodatkowe informacje, oprócz tych przewidzianych przez przepisy prawa pracy.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pozwu argumentowała, że jest bezsilna wobec pracowników, którzy uchybiają swoim obowiązkom, a wykorzystują obowiązujące przepisy prawa pracy. Strona pozwana jest natomiast spółdzielnią, gdzie przestrzegane są normy na każdym etapie zatrudnienia. Dopiero po zatrudnieniu nowego dyrektora ujawniono okoliczności, uzasadniające podejrzenie powoda.

Ustalenia faktyczne

Powód K. W. był pracownikiem strony pozwanej w okresie od 12 marca 2012 r. do dnia 30 września 2015 r. Umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron. W dniu 14 października 2015 r. pracodawca doręczył powodowi świadectwo pracy, gdzie w punkcie 6 zamieszczono następującą wzmiankę „Zarząd (...) wzywa Pana do zwrotu kwoty 3 500 zł (słownie trzy i pół tysiąca złotych) stanowiących równowartość bonów towarowych (...) pobranych przez Pana w dniu 17.02.2014 r. z przeznaczeniem na cele socjalne i nie przekazanych do (...) Należna kwotę proszę wpłacić na rachunek bankowy (...) o nr (...) Bank (...) SA (...)”.

W dniu 15 października 2015 r. powód zwrócił się do pozwanego o sprostowanie świadectwa pracy przez usunięcie punktu 6 zapisu świadectwa pracy.

W dniu 31 października 2015 r. strona pozwana odmówiła sprostowania świadectwa.

Dowód:

- kopia świadectwa pracy k. 6 oraz 43-43 verte;

- kopia akt osobowych

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny niniejszej sprawy był bezsporny, ponieważ strona pozwana nie zaprzeczała treści sporządzonego świadectwa pracy, w szczególności zamieszczonej treści punktu 6. Spór sprowadzał się do ustalenia, czy taki zapis w świadectwie pracy był dopuszczalny.

W orzecznictwie i doktrynie podkreśla się, że treść świadectwa pracy nie może wykraczać poza treść określoną w § 2 art. 97 kodeksu pracy. Świadectwo pracy bowiem, ma umożliwić pracownikowi poszukiwanie innej pracy. Dlatego też zakres treści powinien być ściśle reglamentowany. Szczegółowe informacje, jakie należy zamieszczać w świadectwie pracy, wynikają z § 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996 r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania (Dz. U. z 1996 r. Nr 60 poz. 282 z późn. zm.). Zamieszczenie natomiast przez pracodawcę w świadectwie pracy wezwania do zapłaty jest niedopuszczalne (por. Maria Teresa Romer Prawo Pracy Komentarz. Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis. Warszawa 2008 str. 621 – 625, Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 1995 r. I PZP 9/95 OSNAPiUS 1996/3 poz. 42, wyrok SN z dnia 8 listopada 2012 r. II PK 103/12 nie publ. Anna Kosut PiZS 2001/12/21 Wybrane zagadnienia dotyczące obowiązku wydawania świadectwa pracy i jego treści). Podobnie orzekł też Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie VII Pa 176/14.

Z powyższych względów oddalono wnioski o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków, ponieważ skoro zamieszczenie informacji w punkcie 6 świadectwa pracy było bezprawne, to niedopuszczalnym było prowadzenie dowodu na okoliczność zasadności zamieszczenia tego zapisu przez pracodawcę.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 97 § 2 i 2¹ kodeksu pracy orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach wydano na podstawie art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005 r. w zw. z art. 98 k.p.c.

Wysokość kosztów zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie, znajduje odzwierciedlenie w treści § 12 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.)